

Презъ априлъ и май морскиятъ вѣтъръ олюлява вече изкласилитѣ ниви и ливади. Всичко това е постигнато съ вѣковнитѣ усилия на дребнитѣ, сухи, но мускулести и упорити малтийци, които трошили камѣнитѣ и ги превръщали на почва, а тамъ, гдето това не могли да сторятъ, донасяли земя отъ Сицилия.

Малтийцитѣ сж произлѣзли отъ смѣсването на италианци, араби и други семитски племена. Тѣ и досега говорятъ езика на старитѣ финикийци. Мжже и жени носятъ черни дрехи. Женитѣ се забраждатъ съ черни кърпи, които имъ напомнятъ за страшнитѣ страдания, преживѣни подъ властѣта на младитѣ кръстоносци. Страната е много бедна, затова всѣка година голѣмъ брой малтийци отиватъ за печалба въ Египетъ, Тунисъ и Алжиръ. Официалниятъ езикъ въ Малта е английскиятъ, но висшитѣ съсловия говорятъ италиански.

Малта нѣма рѣки и езера, но има много извори, чиято вода не отива надалечъ, а се губи изъ въртопитѣ на пещернитѣ дупки.

Единственъ градъ и най-важно селище, около което се е струпало половината отъ населението на острова, е Ла-Валета. Той е разположенъ край едноименъ дълбокъ заливъ, раздѣленъ съ тѣсенъ полуостровъ на две половини — западна и източна. Тукъ всѣкога почиватъ нѣколко десетки плуващи градове, хвърлили котва, за да разтоварватъ или товарятъ стоки. Край доковетѣ му сж наредени и други параходи за поправка. Стотици малтийски лодки, много красиви на видъ, каквито никжде другаде нѣма на свѣта, се мушатъ край тѣхъ. Въ далечината ослѣпително блестятъ амфитеатрално разположенитѣ бѣли кжщи на града съ тъмни сѣнници по прозорцитѣ. Въ пристанището винаги кипи буенъ животъ. Но Ла-Валета нѣма едно пристанище, а нѣколко: западно, източно, малко, голѣмо, търговско, военно. Влѣзете ли въ града, оставате поразени отъ красивия му видъ: прави и чисти улици, оградени съ